

1. Een tegenstelling vol weemoed

Soms kan je dat weemoedig maken: je hebt een piekervaring, je zit op een top van je geloofsleven, en dan moet je weer naar beneden, het gewone leven in. Iets daarvan kun je proeven in dat éne woordje 'doch' (hedendaagser vertaald: 'maar') in vers 20. De Here Jezus dan werd opgenomen in de hemel, en heeft Zich gezet aan de rechterhand van God, *maar* zij gingen heen... In dat woordje zit een tegenstelling. De Here Jezus is na Zijn opstanding veertig dagen met Zijn discipelen opgetrokken. Dan gaat Jezus naar de hemel, *maar* de discipelen blijven op aarde. Hier vindt een splitsing plaats.

Dat woordje 'maar' staat tot mijn verbazing lang niet in alle vertalingen, terwijl het toch echt heel nadrukkelijk in het Griekse origineel staat. Markus legt er de nadruk op: Jézus gaat de ene kant op, de discipelen gaan de andere kant op.

Die tegenstelling, aangegeven met dat woordje 'maar', is een tegenstelling (1) tussen personen, (2) tussen plaatsen en (3) tussen bewegingen.

Ten eerste worden hier **personen** tegenover elkaar gezet: Jezus vaart op naar de hemel, maar *de discipelen* blijven op de aarde. Drie jaar lang was er intensief contact. Maar nu verdwijnt Hij voorgoed uit hun blikveld. Ze zullen Hem met hun aardse ogen niet meer zien. En je kunt je voorstellen dat dat net zo'n gevoel heeft gegeven als na zo'n geestelijke piekervaring, die wij kunnen hebben in ene kerkdienst of op een conferentie. Wat was God dichtbij! Het was zó teer, zó wonderlijk mooi! Zo'n gevoel dat je altijd wilt vasthouden... Maar het leven gaat verder. Jezus gaat weer naar de hemel, *maar* jij blijft achter. Dan kan het allemaal weer op je vallen: het leven met al z'n zorgen, met zijn zware gewicht op je schouders. God was zo dichtbij, maar Hij is weer ver weg. Zo voelt dat.

Ten tweede is hier tegenstelling tussen twee **plaatsen**: Jezus wordt opgenomen *in de hemel*, máár: de discipelen blijven *op aarde*: 'zij predikten overal', schrijft Markus, zij trekken dus over heel de wereld. Misschien kun je nauwelijks een grotere tegenstelling bedenken: wat een verschil is er tussen hemel en aarde! De hemel, waar alles goed is, en heerlijk, en volmaakt! Wat moet het heerlijk zijn geweest voor Jezus om terug te keren in die plaats van licht en glorie! Als Hij daar binnenkomt, dan schalt het loflied op Zijn naam door heel de hemel! Als die miljoenen, miljoenen engelen, zij eren Hem, en loven Hem, en aanbidden Hem! De hemelvaart is één grote huldiging! Jezus komt thuis! Hij heeft hier op aarde ál Zijn werk volbracht. Hij komt wel ánders thuis: getekend, met littekens aan Zijn handen en Zijn voeten, en Zijn zij. Hij heeft het grootste offer gebracht dat wí dan ook óóit in de geschiedenis van het heelal heeft gebracht! Alles, alles wat op aarde moest gebeuren is nu gedaan! Het is klaar! Hemelvaartsdag is zó'n belangrijk feest! Daarom is het zo goed om hier te zijn! Want wie de Hemelvaartsdag viert, eert Jezus Christus! Bij die huldiging, daar moet je bij zijn!

Jezus wordt opgenomen in de hemel. Máár.... de discipelen? Zij zijn nog op aarde! Het is echt een *hemelsbreed* verschil! Deze wereld met al zijn pijn, en met alle tegenslag, en ellende, waar je moedeloos van kunt worden, en boos en opstandig en verdrietig en down... Jezus in de hemel, *maar* de discipelen op aarde. Hoe moet dat nou?

De **derde** tegenstelling is die tussen **bewegingen**. Jezus 'wordt opgenomen', staat er. Die woorden ontroerden mij. Jezus heeft steeds alles Zelf gedaan. Hij trok het land door, naar Jeruzalem, om te lijden en te sterven. Het zal met lood in Zijn schoenen geweest zijn, maar Hij deed het. Zelfs na Zijn opstanding verliet Hij Zelf het graf. Hij liep mee met twee volgelingen, op weg naar Emmaüs. Al die stappen heeft Hij Zelf gezet. En nu zegt de Vader als het ware: 'Mijn Zoon, het is genoeg! Nu hoef Jij Zelf niets te doen, Jij wórdt door Mij opgenomen.' 'Op een lichte wolkenwagen wordt de Heer van de aard *gedrágén*, vaart Hij op naar 's hemels troon.' En als Hij dan in de hemel komt, dan mag Jezus gaan zitten. 'Hier,' zegt de Vader, 'dit is de ereplaats, aan Mijn rechterhand. Hier mag Jij plaatsnemen. Jij mag gaan zitten, Jij hebt al je werk volbracht.' Máár... de discipelen gaan erop uit! De wereld in! Over wegen vol gevaren! Jezus heeft ze uitgezonden: 'Ga dan heen in de gehele wereld, verkondigt het Evangelie aan de ganse schepping!'

Inderdaad, het is een gigantische tegenstelling. Na die drie jaar samen - Jezus en Zijn leerlingen - is hier, aan het eind van het Evangelie, opeens dat 'maar': Jezus in de hemel, zij op aarde; Jezus opgenomen, zittend naast de Vader, zij op weg naar alle delen van de wereld. Geeft dat niet een gevoel van weemoed? Eindigt het Evangelie dan zó? Loopt het allemaal uit op een splitsing?

Dat zou je haast denken, als Markus hier zó nadrukkelijk die tegenstelling neerzet. En het goed dat Hij dat doet! Het is belangrijk voor ons dat we dat beseffen: er is een enorm verschil tussen Jezus en ons! Hij is hoog verheven, oneindig hoog! Hij woont in het licht, wij wonen in deze donkere wereld. Hij heeft Zijn werk hier op aarde volbracht, wij nog láng niet! Ja, het is goed dat Markus de tegenstelling hier flink onderstreept!

2. Maar... wonderlijke samenwerking!

En toch... is dat niet het laatste woord! God zij dank niet! Vers 20: 'Doch zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here Zelf meewerkte en het Woord bevestigde door de tekenen die erop volgden.'

Ja, er is wél een hemelsbreed verschil tussen Jezus en ons, Hij triomferend in de hemel, wij hier op aarde. Maar het verschil is géén scheiding! Het *lijkt* alsof het Evangelie uitloopt op een splitsing, maar God zij dank is dat niet zo! Het Evangelie loopt uit op samenwerking! De Heer, Jezus Christus, werkt met Zijn leerlingen mee! Het is een samenwerkingsproject!

Jezus en Zijn leerlingen, ze worden op Hemelvaartsdag niet uit elkaar gehaald! Nee, er breekt een nieuwe fase van samenwerking aan! Op aarde was Jezus aan een plaats gebonden: Hij was óf in Galilea, óf in Jeruzalem, of nog ergens anders. Na Zijn hemelvaart is Jezus níét meer aan één plaats gebonden. Door Zijn Heilige Geest is Hij aanwezig in ieder die gelooft! Gelooft u in Jezus Christus als Verlosser? Dan is Hij door Zijn Heilige Geest in u! In uw

leven! In uw hart! In uw lichaam! Uw lichaam is een tempel van de Heilige Geest, die Geest woont in u, zegt Paulus in 1 Korinthiërs 6: 19. Dat is de Geest van Jezus!

Jezus vaart dus wel naar de hemel, maar de band met Zijn discipelen wordt daardoor niet minder, maar méér! Die band wordt nóg intiëmer dan die óóit geweest is! De Heer 'werkt mee'!

Wat zei God tegen Jozua? We lazen dat daarnet: 'Elke plaats die uw voetsool betreden zal, geef ik u. Niemand zal voor u standhouden. Ik zal met u zijn. Ik zal u niet begeven en u niet verlaten. Wees sterk en moedig!'

Die aanwezigheid van God, bij elke stap, die heeft in Jezus Christus een gezicht gekregen! Jezus Zelf loopt naast je. Hij loopt mee! Hij is bij je!

Als jij bidt of je klasgenoten tot geloof mogen komen, of de anderen van je sportteam, en als je bidt: 'Here, gebruik mij daarbij, alstublieft!' dan mag je zeker weten dat Jezus voortdurend bij je is. Als je Hem vraagt om jouw leven te besturen, dan is Hij altijd bij je, altijd! Hij steunt je, Hij geeft je kansen, Hij geeft je woorden in je mond. Hij is altijd bij je, hier in Nederland, in India, Brazilië, Kameroen, waar dan ook. Hij is bij u! Als u elke dag bidt: 'HERE, ik leg deze dag in Uw handen, ik ben van U, gebruik mij voor Uw doelen', dan doet Hij dat ook! Hij werkt met u mee!

Jezus en wij, wij zijn betrokken in een samenwerkingsproject. Dat betekent dat er ook een verbinding ligt tussen die twee tegengestelde plaatsen: **tussen hemel en aarde!** Als wij leven met Jezus, dan zijn wij voortdurend in contact met de hemel. Met de plaats waar God woont, waar al die miljoenen engelen wonen. Stel je voor dat u voortdurend in contact stond met het Torentje, in Den Haag, waar onze premier zetelt. Wanneer u maar wilde, zou u zo even kunnen praten met de premier, 24/7, elk moment van elke dag. Dat zou toch ongekend zijn, wat een macht zou u dan hebben! Als de Here Jezus met ons een samenwerkt, beseft u dan wat dat betekent? Dat u samenwerkt met de almachtige Heer van het heelal? Met de Vorst van het totale universum? U mag ene beroep doen op Hem! Op Zijn almacht! En natuurlijk: Hij is soeverein, en Hij weet wat goed is, maar uw stem weegt zwaar voor Hem! Heel zwaar!

'De Heer Zelf werkte mee,' schrijft Markus. Zo ontstaat er een nieuwe verbinding tussen Jezus en Zijn leerlingen, tussen Jezus en ons, en tussen hemel en aarde. **En als wij dan op pad gaan... blijft Jezus op Zijn post!** Aan de rechterhand van Zijn Vader, de ereplaats, de plaats van de Machthebber. Het is de plaats waar Jezus voor ons pleit bij God. Jezus blijft op Zijn post, en juist op die manier ondersteunt Hij ons. Vergelijkt u het maar met een centrale, bijvoorbeeld van ambulances. Bij de centrale komen de hulpvragen binnen, en de centrale stuurt dan de ambulances op pad. Zonder die centrale kunnen de ambulances niets uitrichten. Zo is het met ons ook. Gelukkig heeft Jezus Zich 'gezet' aan de rechterhand van God! Hij heeft Zijn positie ingenomen, de positie waarin Hij bij de Vader voor ons kan pleiten, en ons overal ziet, en door Zijn Heilige Geest met ons meegaat, bij ons is, ons aanstuurt, voor ons de weg báánt. Het is niet zo, dat Jezus in de hemel als het ware op Zijn lauweren is gaan rusten, terwijl wij hier het zware werk moeten doen. Gelukkig niet! Nee, juist door Zij plaats in te nemen aan de rechterhand van Zijn Vader, júst daardoor kan Hij er zijn voor ons! En wat doet Hij dan? Hij bevestigt het Woord door de tekenen die erop volgen. Zo zegt Markus dat. Hoort u het

goed? Eerst het Woord! En de tekenen vólgden daarop. Voor ons als mensen is het blijkbaar altijd moeilijk om de dingen in een bijbels evenwicht te zien. Je kunt zeggen: 'Zie je wel? Het gaat om het Woord! Die tekenen en wonderen? Ach, die zie je toch niet. Dat was misschien voor die eerste tijd of zo.' Nee! Dat staat er niet! Als Jezus tóén werkte door het Woord te bevestigen via wonderlijke tekenen, waarom zou Hij dat nu dan niet meer doen? Als wij het Woord brengen, dan mogen wij het smeken: 'Here Jezus, bevestig Zelf uit de hemel Uw Woord, door tekenen te geven!' En er gebeurt ook ontzettend veel, als je er maar oog voor hebt!

Omgekeerd kun je ook terechtkomen in het andere uiterste. Dan gaat alles draaien om tekenen, om genezing, om wonderlijke gebeurtenissen, noem maar op. Natuurlijk, wij als mensen zijn daar altijd door gefascineerd! Maar wat staat hier? De discipelen gingen op pad om te prediken! Wij brengen geen wonderen, wij brengen het Woord! En we hoeven niet krampachtig te denken dat wij het niet goed doen als er niet voldoende wonderen gebeuren. Nee! Wij zijn geroepen om simpelweg het Evangelie door te geven, in woord en daad. Dat Woord zal zijn weg vinden in de harten van mensen. En Jezus Zelf zal dat bevestigen, op een manier die Hij goed vindt. Dat is veelbelovend!

Het Evangelie loopt niet uit op een tragische splitsing. Wij hoeven niet weemoedig te denken: 'Nu moeten we het normale leven weer in. Nu staan we er weer alleen voor.' Nee! God zij dank niet! Na de hemelvaart van Christus is er een wonderlijk samenwerkingsproject van de grond gekomen: Jezus en wij, hemel en aarde, Hij aan de rechterhand van God, wij gezonden in de wereld. Zou je in zo'n samenwerkingsproject niet mee willen doen? En zou je dan, verbonden met Christus in de hemel, geen lef tonen, hier op aarde? Door de eeuwen heen hebben mensen laten zien wat het betekent, als je beseft dat Jezus Zelf met je meewerkt! Neem Catherijne! Komt u weleens op Hoog Catherijne, in Utrecht? Natuurlijk, de meesten van ons komen daar weleens. Hoog Catherijne is genoemd naar een klooster, gewijd aan de heilige Catharina. Dat klooster is later verplaatst, naar waar nu het Catherijneconvent is, nu een museum. Wie was Catherijne? Ze was een de dochter van gouverneur Costus van Alexandrië, in Egypte. Zij was een briljant geleerde, en zij kwam al jong tot bekering. De Romeinse keizer Maxentius had een oogje op haar, maar hij wilde wel dat ze haar geloof in Christus zou afzweren. Dus stuurde de keizer een gezelschap van veertig filosofen op haar af, om haar op andere gedachten te brengen. Maar wat gebeurde er? Zij veranderde niet, maar die filosofen kwamen de één na de ander tot bekering. Tot woede van de keizer, die haar liet vermoorden op een groot rad, 23 jaar oud. In haar korte leven had zij samengewerkt met de Heer van het universum, Jezus Christus. En tot op de dag van vandaag kennen we haar naam. Over het leven van Catherijne zijn veel legenden, verhalen over de meest fantastische wonderen. Of ze echt gebeurd zijn? Wie zal het zeggen? Het grootste wonder is dat zij als jonge vrouw, trouw aan haar Meester, het Woord doorgaf. En Jezus Zelf gaf Zijn bevestiging.

En u, en jij en ik? Als u vandaag de kerk uitloopt, dan loopt u de wereld in, verbonden met de hemel, partner in een samenwerkingsproject met de almachtige Koning. Er is wat te vieren vandaag! Amen.